

skulle det vel være sådan, at man kunne trække det beløb, man betaler, fra i skat. Sådan er det da heller ikke. Altså parallellen er der jo ikke, for der kan man jo ikke trække skatten fra. Det er skattevæsenet uvedkommende, om man bruger en privat eller en offentlig skole.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Arbejdsgiverne betaler jo i alle tilfælde skat. Det, der er tale om her, er, at de kommer til at betale en udgift, som alt andet lige ville blive større, end hvis de ikke udviser et socialt ansvar.

Med hensyn til de frie skoler er det jo sådan, at der er en egenbetaling, ligesom også arbejdsgiveren her kommer til at yde en vis egenbetaling for at yde den indsats. Så det koster i begge tilfælde noget, at man fravælger det offentlige system, og det gør jo, at der bliver mindre pres på det offentlige system ved denne alternative mulighed.

Samtidig tror jeg, at det er en udfordring for det offentlige system. Ligesom det, at vi har de private skoler og de frie skoler, så folkeskolen har måttet blive bedre, har været sundt, så tror jeg også, at man vil finde ud af, at vi altså også må blive bedre i vores arbejdstilrettelæggelse osv.

Mange steder er arbejdstilrettelæggelsen jo for ringe. Det er der almindelig enighed om. Der er også visse hospitaler, hvor effektiviteten er langt lavere end på andre, og for en stor del hænger det sammen med dårlig arbejdstilrettelæggelse. Dét tror jeg en sund udfordring også vil gavne og gøre, at det offentlige sygehussystem bliver bedre til gavn for alle.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når arbejdsgiveren ifølge det her forslag vil betale til en sygdomsbehandling, hvordan vedrører det så skattevæsenet?

Hr. Kofod-Svendsen fremstiller det, som om arbejdsgiveren betaler det hele. Men har det ikke noget med skattevæsenet at gøre, at arbejdsgiveren har en udgift til en lønmodtager, der skal behandles? Berører det ikke allerede, som forslaget ligger der, skattevæsenet?

Det, det drejer sig om her, er spørgsmålet om at give lønmodtageren skattefrihed, men når arbejdsgiveren har en omkostning i den forbindelse, hvordan er det så i forhold til skattevæsenet?

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis arbejdsgiveren ikke vil bruge dette forslag, så koster det da arbejdsgiveren mindre, end hvis arbejdsgiveren går ind og betaler for en behandling.

Det er rigtigt, at arbejdsgiveren kan trække den fra, men det ændrer da ikke ved, at det er billigere for arbejdsgiveren at sige: Jeg er fløj-tende ligeglad med mine ansattes sygdom. Det er da en billigere løsning end at gå ind og sørge for, at de bliver behandlet, hvilket tillige samfundsmæssigt er en fordel.

Tom Behnke (FRI):

Som det er blevet nævnt af flere ordførere, er det jo et forslag, som tidligere i en anden udformning har været fremsat af Fremskridtspartiet, og selv om vores folketingsgruppe har skiftet navn, så har vi ikke skiftet holdning til emnet. Vi er i Frihed 2000 meget stærke tilhængere af et sådant forslag.

Vi har dog den opfattelse, at man ikke burde begrænse sig til visse sygdomme, for så vil man bare på et senere tidspunkt få den samme diskussion, som også er kørt i dag: Hvorfor kan man få skattefrihed til behandling af alkoholkere, men ikke af andre? Hvis man nu indfører disse tre nye, så vil der komme en tilsvarende diskussion, inden der er gået ret lang tid: Hvorfor kan man så ikke udvide det til nogle andre?

Derfor synes vi i Frihed 2000, at man i stedet for burde diskutere princippet i det her, og princippet er vel, hvis man skal se rent koldt, kynisk og skattefrit på det, at medarbejderne er en driftsomkostning, og hvis man har en maskine, der går ned, så sender man den på værksted, får den repareret tilbage, og det kan man trække fra. Hvis en medarbejder går ned med en rygs-kade eller lignende, skal man fuldstændig på samme måde sende medarbejderen hen at blive behandlet, så han kan komme tilbage på arbejdet igen. Det er jo en driftsomkostning for virksomheden, og sådan burde det også være. Men det er det jo ikke, for i den sidste ende opdager medarbejderen så, at han bliver beskattet af det, han har fået fra arbejdsgiveren til at få behandlet sin ryg, og det er ganske urimeligt.

Vi ser kun fordele ved det her forslag, altså bortset fra begrænsningen, som vi jo altså ikke synes er så god, men princippet ser vi kun fordele og ingen ulemper ved. Hvad vil forslaget medføre? Forslaget vil jo medføre, at nogle af